sjeir séka eptir hjálpjarkar, eða einskáka atvinnu í Kipti Kvisz, sem þeir sjálfi reimspent þetta, og þetta undir. Hjá nenaldeya hefur hjálpa eða annyna þjónsyn. Alt sem þeir eiga, er helgat kunnaravinnum, og enn ifir-kárt í heimilunum valda sem at þeir viti af því. Eptir vilja sína skanpsemi, þá verður það at nema eptir þeim mönnum Laugnaranns Weisenhusid í Halle, en nýtjálf mattur þess. Hjá Lisznek. kom þessi andanns-stefna einkunn sinilega fram; Hann hjálpti í Páskeyju samkjörnyji við Kvist, eins og hann væri hann mikla hjálpandi náðagnir. Gagnvart þessari óhrenkisgefni-áneiki, sem einungis hefur Kvist, sem einskakling þeim augum, en nú hún gagnsleta, sem einungis hefur tilgjót til anda Kvisz, eða kvennidæmisins, enn hinda ekki annn hann sem Persónu. Þetta sjónnn fyrann ifir-kárt hjá Skyst., og þeim sem lengst þeim sinn vannleg. einungis, og á sínnum tíðnum við ýtjóka Kant (hinn frimi) þeirra aðhuicka. Hann segir: hinn almenni, sjálfsvitskerjji samkeiji, sem Kvistur sjónst hér fyrann, þetta sem er skyjókt, þeim alla tíma, og alla menn, það er það sem á að vera regla, og til eptir-breiki, þeim alla. Sjón segjunn að samfina orð það, það skyjókta í sjónvinnu hanns, og það ekki einungis hann einskakan ákap þeim sig skelkur alt mannlegt sjólag, á að samfina sjón Kvist. Það eklunar-verk sem Kvistur, eins og einstaklingur leitt á hendi. Það vanna á sagan, og alt mannsjónið, á almennann hátt, að leita í áendanlegni mannbreiki. Þessi skaðan, sem er eptir Kant, á sjón skot, eins og þeim sínni, og jafnsjálfa nið skjókina á hinni, sem er eins og hún, annáðanna hendinn, skjón hún hefur ekki tilgjót til Kvisz, eins og Persónu ákat þeim sig, sem þá ætti að takast fyrann, og það í dauðann, og eins og skkar Kvistur, sannari trúnaðarágt sjóna, sokkna sjón þeim.

Viðbætir við 57. grein: a.

Landámannanum unnu Kvist, sem samstæðinus-hátt, og samband sjónn einskaks nið hann — sem hátt — innisjónd í sjón, hjá vanna sinn eptir spanningann unnu Kvisz eptir-breiki. Þetta samband Kvisz, nið hann einskakna, tekur í annann skjónn það fram, að hjálpti Laugnaranns sje einkjennilegt, það hann skar annara manna — (sem enn með rátkúnlegan gátum. Aldrei hefði nenn 2, menn í heimi ifir-heimslegar gátur — ifir-natturlegar, enn þeim hafa heimjót nýtjanir, enn þeir vann í samband við Guð d. Almætti enn allir aðrir —) Og ástjókinn þá þá tilnann, að þessa skinkjunis fann vann hjálpi-hendi; enn á heimskjónnu, innisjónd hessi skinkjunnar í sjón, að Laugnar- -inn hjálpi enn í einna, eljóka samband við skjónkja sína, og hann einskakann sjón heimar, og að hann nýji maður skjón, að skapast eptir Kvisz mynd. Almenn skinkjunnar eptir-breiki Kvisz, sjónn einungis átt sjón stað, á að almáttunn skjónkjunnáðunnar; enn almenn- -ast sjónn Kvisz eptir-breiki, hjálpt sjón hjá hennjunn á andans skjónlíka atgjónfi, á hinnunn einni fram fónnunn hinns nýja manns.. Báðar hinar ástunnenlu skoðanir á Kvisz eptir-breiki, enn hennar annáðanna, eptir þeim sjónta ekki að þeim hennar, að Kvisz sje hátt sáttnáðanna. Þessi hennar hann fram, að Kvisz sje mannkjónnins eljóka þeimynd, og skoði þá einn sjón, hinir aðra mann- -kjónnið; enn hátti hinir þá Kvisti til, að leita sitt eklunar-verk, ástunnenlu enn allir aðrir; Hann hátt, hefur hann leitt hjálpta eklunar-verk hjálpnins. — eklunar-verk hjónanna er hálfverk, sjón leita hjálpnn klukka, á samanband við hann. Enn eptir Kvisz er hátt- -ið, þá á hann verk að takast, á endanlegni mannbreiki, eptir álunnn ástunnar, hann hjónnunn á á sinn hátt, að taka þátt á Kvisz-verki, og láta það hann hann á hjálpi sinn, á einkjennilegann hátt, á annari vjónd, enn Laugnaranns. Kvistur, eins og hann, ætti að einna nýja mið á einkjennilegann hátt. Af þessari einkjennilegu breiðinni, sem að hjálpstæðill Laugnaranns, verður að taka hjá hennjunnn einskakunna, að þeir sjálfa ekki hinar, ástun nikulur = verkið skoðanir. Það er ekki eklun hanns Kvistinns, að vera Kvistur, heldur, heldur að leita Kvisz eptir verk að hendi, á mannlegann eklunar-verkunn, eptir því sem hjálpstæða hanns einskaks hátt. Til Kvisz eptir-breiki, eins og þeir þess, að Kvistur er einskakur sjón, að hann er sakfærdanlegur hátt. Eins liggur nýjskjónlíjónn þinn hinnunn á Kvist, eptir-breiki. Þessi skoðun tekur það fram, að hjálpt almenna, á hjálpi Kvisz, ætti að vera þeimynd, að einungis andi Kvisz, ætti að vera ástundlig hjálpni. Þegar þessi skoðun sjónta verkiði til þess, að hinta ekki enn Kvist, eins og Persónu, sem samjót hefur á sínilegann hátt fram á sögunni. Hún segir: Kv. er einst., en þeim samjóp enn á hjálpi, — hanns samband er nú slíkjót, að er einungis skamjót andin þeir, að halda sjón til anda hanns, hafa tilgjót til hagsjónanninar. Þessi skoðun sjónta ekki þess, að Kvistur sje eljóka Frjálsarhátsáætlunar, sannan sú, og sann verkandi á manni, en þá þessi hendinnar segir, að Kvistur sje einungis ekki sá sjónti, sem hafi hamjót samkeyt fram fag nemjót samkeyt fram mjónd hjálpa og hjálpinar